

(patriotični) in da sicer tudi ugajajo zahtevam šolsko-pedagogičnim. — S temi nagradami spolnuje naučni minister en del svojih obljub, pripoznajoč, koliko se je doslej grešilo pri nas v knjigah, ki so namenjene šolski mladini. — To je en del vojske zoper tiskano, mladini nevarno besedo, kedaj bomo čuli kaj o vojski zoper živo tako besedo.

Laška. — Dan 29. avgusta zapisala si bode „združena Italija“ v vrsto dni žalovanja. Minuli petek po 8. uri zvečer umrl je namreč v Stradeli, svojem rojstnem kraju sedanji ministerski predsednik Agostino Depretis. Depretis, ki je bil sedanjemu, meseca maja sestavljenemu ministerstvu predsednik v tem ministerstvu uže ni več deloval, ker minula dva meseca bolehal je neprenehoma in vsa dežela vedela je, da mu je živeti le še nekoliko dni. — Gledé naše države mora se Depretisu priznati zasluga, da je bil po združenji Italije zagovornik prijateljske politike z Avstrijo, on vedel je krotiti one irredentovske kroge, ki so s krikom „v Trst in Trient!“ pridigovali boj zoper Avstrijo.

Kratek posnetek životopisa Depretisovega kaže, da je bil on eden najspretnjših in zaslužnejših mož, ki so po Garibaldijevih naskokih skrpano, po Cavourju združeno Italijo tudi po upravi združili, gospodarsko in politično znali ojačiti in spravili z drugimi državami izrekoma z Avstrijsko in Nemško v tako zvezo, da je sama dobila čas za razvoj v Evropi pa veljavo.

Agostino Depretis rojen je bil leta 1811 v Stradeli, se je učil pravištva in je doma postal advokat. Vdeleževal se je pri onih prizadevanjih, ki so delovali za združenje Italije in je bil tudi v častništvu delaven. Leta 1849 postal je civilni guverner v Bresciji. Drugo leto nahaja se v zbornici pijemonteški med opozicijo. Leta 1861 imenoval ga je Cavour za predictatorja v Siciliji in dne 3. avgusta t. l. razglasil je tam laško ustavo. Prvič postal je minister dne 3. maja 1862. leta s tem, da je v ministerstvu Ratazijevega prevzel posel ministra za javna dela, vendar je iz ministerstva zopet izstopil meseca decembra istega leta. Dalje postal je minister leta 1866, ko je pod Ricasolijem prevzel najprej ministerstvo mornarstva, kasneje pa finance. Po padcu Ricasolijevem prevzel je zopet svoj sedež v zbornici in je postal po smrti Ratazijevega vodja opozicije. Ko je leta 1876 Mingheti padel vsled nezaupnice v zbornici, postavil je on svoj prvi kabinet, v katerem je sam obdržal finance ter se je pri tem poslu pečal s prestrojenjem davka o mletvi. On je v izrečenem svojem nasprotstvu zoper cerkev, prepovedal javne procesije in cerkvene sprevede zunaj cerkve, telesna kazen se je odpravila. Do leta 1872 namestil ga je dvakrat Cairoli, kasneje pa se je zdržal na krmilu ne toliko po svoji stanovitnosti v načelih gledé vprašanj, zaradi katerih so se vršile borbe v zbornici, temveč za to, ker je sam spreminjal načela po vsakokratnem položaju. Zadnje borbe v zbornici bile so meseca aprila tega leta, ko je imel zagovarjati zvezo z Avstrijsko in pa ekspedicijo v Masauho.

Posebno slednjo je opozicija oestro in zaslužen šibala, pa tudi zveza z Avstrijo se je tako hudo napadala, da je njen najvspešnejši zagovornik grof Robilant dal svojo ostavko in da se je stanovitno branil vstopiti v novo ministerstvo. Pa kaj stori Depretis? Po različnih spletkah prevzel je vendar-le zopet sam sestavo novega ministerstva in merodajna posla izročil je opoziciji, s katero je imel toliko oestre borbe. Naša država opazovala je tedaj v laški vladi približno enako premembo, kakor kasneje na Srbskem, na krmilo prišle so osebe naši državi stalno in načelno nasprotne, pa Depretis je tudi takim politikom ostal načelnik in jim je dal svoje ime. Raznih mest zastopi sklenili so, naroden spominek postaviti pokojnemu in so v ta namen uže tudi odločili izdatne svote. Tudi naš minister vnanjih zadev grof Kalnoky izrazil je laški vladi milovanje o smrti Depretis-ovi.

Najnovejše vesti.

Ruska. — Znan politik in vrednik „Moskovskih vedomosti“ Katkov je dne 1. avgusta popoldne umrl, potem, ko je delj časa nevarno bolan bil. Redko kedaj znal si je časnikar neodvisno stoječ navzgor in navzdol pridobiti tolike veljave kot Katkov. — Akoravno brez uradnega poklica bil je najveljavnejši svetovalec rajncega in sedanjega ruskega cara. Najtežavnejša politična vprašanja reševala so se skoraj redno po njegovih nazorih. Znano je, da sta imela letošnjo spomlad Katkov in minister vnanjih zadev Giers oestro pravdo zaradi ruske vnanje politike. To pravdo moral je poravnati car sam in je to storil milostivo za Katkova, ne da bi se bilo spremenilo vodstvo vnanje politike ali ta politika sama, kakor jo je tedaj vodil Giers. — Nadrobnosti o tej zadevi se pripovedujejo, pa iz njih posnamemo samo toliko, da je zadnja ministerska kriza francoska, pri kateri je hud nasprotnik Nemške Boulanger propadel tudi na škodo bila Katkovu, ker se je pokazalo, da njegova sodba o Francoski ni „zanesljiva“ in da je Ruski ugodnejša, vsaj po sedanji skušnji, zmernejša politika Giersova.

Katkov bil je bolan na čutnicah, vrh tega imel je bolezen vseh časnikarjev in politikov, bolezen v želodcu.

Francoska. — Boulanger, njegovi pristaši in njegovi nasprotniki padajo si bolj in bolj v lase. Odkar Boulanger išče svojih pristašev v krogih najskrajnejših radikalcev, prihaja tudi pogostejše v nasprotje z odločnejšimi zastopniki zmerne republikanske stranke. Tako ga je v javnem političnem govoru nezdavnej prav malo laskovo potipal bivši ministerski predsednik Ferry. Boulanger poslal mu je zato svoji priči za dvoboj. Tudi Ferry imenoval je svoji priči in sedaj se ti razgovarjajo skupaj, jeli slučaj dan za dvoboj, kar so baje potrdili gledé pogojev, dvoboja pa se neki priče ne morejo zediniti in tako je v tem trenutku neznano, jeli se bodeta bojevala in s kakovim orožjem.